

- Hogyan éljen a gyülekezet az üldözések, támadások között?
 - o Ne a támadókkal foglalkozunk. A világ felé való bizonyágtételnek megvannak az alkalmi, módjai. A felsőbbségnek való engedelmesség, a szelídség, a jó cselekedet is bizonyágtétel, ill. a szólás vagy a hallgatás – Istennek engedelmeskedve. „Megadatik nektek abban az órában.”
- Ez a szakasz felkészítés. A gyülekezet egészének, ill. a vezetőknek szól. – Nem vált témát. Annak a „jó rendnek”, jó vezetési módnak, amire int, a célja, hogy erős, megalapozott gyülekezet legyen, amely az üldözések között is megmarad a hitben, és világít.
- A gyülekezetben, mint a családban is, a vezetők (mint a szülők) hite, engedelmissége az a példa, ami követésre biztatja a többieket. Nekik kell először megtanulniuk az alázatot, a többiek rajtuk keresztül tanulhatják meg.
 - o Az alázatot fel kell öltetni. Krisztustól kaptuk, a mi természetünkben nincs benne. (Pl. Jakab és János kérése.) Ugyanakkor tanulni is kell.
 - o Nemcsak külső, belső támadások is vannak. Hogyan kezelik őket? Ilyenkor tanulnak is, vizsgáznak is.
 - Mózes: „menjünk az Úr elé, Ő majd megmondja, ki a szent”. Tudja, hogy Isten őt választotta vezetőnek, de kész elé állni, hogy Ő ezt megerősítse vagy visszavonja. Ebben bízunk, ez a bizalom adja az alázatát.
 - o Krisztus az alázat legfőbb tanítója. Péter „Krisztus szenvedésének tanúja”, látta, hogyan alázta meg magát Krisztus a mennyei Atya „hatalmas keze alatt”: tűrt a hamis vádakat, a testi szenvedést, és ezzel „példát hagyott, hogy az Ő nyomdokait kövessük” (2,21).
 - o „Nem kényszerítésből, hanem öröme... nem uralkodva, hanem jó indulattal” – Jézus is így bánt a tanítványaival, ebben is példát adott. Ebben kell a vezetőnek (presbiternek) követnie Őt.
- De Krisztusnak nemcsak a példája van jelen, hanem Ő valóságos Úrként („főpásztor”) vezeti a gyülekezetet. Ezért tud ilyen módon erős, szilárd maradni a gyülekezet.
- „Alázzátok meg magatokat Isten hatalmas keze alatt”: „értőlem lett e dolog” (1Kir 12,24). Ne csak a „dolgot” lássam, és ne csak az embereket, akik okozzák, hanem Istent, akitől lett, akinek a tervében ez benne van. És ezt a tervet fogadjam el alázattal – ha nem értem is.
 - o Ez az az erős / szilárd hit, amellyel ellenállhatok az ördögnek. Nem vitatkozom vele, hanem Istenben bízom, aki beteljesíti tervét / ígéreteit. Krisztust követem, aki megígérte: „aki megalázza magát, felmagasztaltatik” – ami beteljesedett rajta (Fil 2,8–9), és be fog teljesedni rajtam is (5,6).
- 9. v. „Testvéreiteken ugyanezek a szenvedések telnek be” – ugyanúgy küzdenek, és őket is ugyanaz a Krisztus tartja össze.
- Rövid ideig tartó szenvedés és örök dicsőség. Isten maga erősít meg és készít fel – a dicsőség meglátására is. Az **Ő** örök dicsőségéről van szó (10. v.), az lesz látható rajtunk, és akkor is, az örökkévalóságban is Őt fogjuk dicsőíteni.

